



Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2016. április 28.*

„Közös kül- és biztonságpolitika — Iránnal szemben az atomfegyverek elterjedésének megakadályozása érdekében hozott korlátozó intézkedések — A pénzeszközök befagyasztása — Az iráni kormánynak nyújtott támogatás — Katonai vagy katonai jellegű területen való kutatási és technológiai fejlesztési tevékenységek — Védelemhez való jog — A hatékony bírói jogvédelemhez való jog — Téves jogalkalmazás és értékelési hiba — Tulajdonhoz való jog — Arányosság — Hatáskörrel való visszaélés — Kártérítési kérelem”

A T-52/15. sz. ügyben,

a **Sharif University of Technology** (székhelye: Teherán [Irán], képviseli: M. Happold barrister)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: V. Piessevaux és M. Bishop, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

egyrészt az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 2010/413/KKBP határozat módosításáról szóló, 2014. november 7-i 2014/776/KKBP tanácsi határozat (HL L 325., 19. o.) megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában, amennyiben e határozat felvette a felperes nevét az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló, 2010. július 26-i 2010/413/KKBP tanácsi határozat (HL L 195., 39. o.; helyesbítés: HL L 197., 19. o.) II. mellékletében szereplő jegyzékbe, valamint az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről szóló 267/2012/EU rendelet végrehajtásáról szóló, 2014. november 7-i 1202/2014/EU tanácsi végrehajtási rendelet (HL L 325., 3. o.) megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában, amennyiben e végrehajtási rendelet felvette a felperes nevét az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2012. március 23-i 267/2012/EU tanácsi rendelet (HL L 88., 1. o.) IX. mellékletében szereplő jegyzékbe, másrészt kártérítés iránti kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács),

tagjai: M. van der Woude elnök (előadó), I. Wiszniewska-Bialecka és I. Ulloa Rubio bírák,

hivatalvezető: M. Junius tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. december 3-i tárgyalásra,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes a Sharif University of Technology teheráni (Irán) felsőoktatási és kutatási intézmény. Az 1966-ban alapított intézmény a technológiára, a mérnöki területre és a fizikai tudományokra szakosodott.
- 2 A jelen ügy az Iráni Iszlám Köztársasággal szemben nyomásgyakorlás céljából elfogadott korlátozó intézkedések keretébe illeszkedik, amelyek célja, hogy ez utóbbi megszüntesse az atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó tevékenységét és az atomfegyverek célba juttatására szolgáló rendszerek fejlesztését.
- 3 Az Egyesült Nemzetek Szervezetének Biztonsági Tanácsa (a továbbiakban: Biztonsági Tanács) 2010. június 9-én elfogadta az 1929 (2010) számú határozatot (a továbbiakban: 1929 számú határozat), amellyel kiterjesztette az 1737 (2006), az 1747 (2007) és az 1803 (2008) számú biztonsági tanácsi határozatban előírt korlátozó intézkedések hatályát, valamint további korlátozó intézkedéseket vezetett be az Iráni Iszlám Köztársasággal szemben.
- 4 2010. június 17-én az Európai Tanács hangsúlyozta, hogy egyre aggasztóbbnak tartja Irán nukleáris programját, és üdvözölte az 1929 számú határozat Biztonsági Tanács általi elfogadását. Az Európai Tanács felkérte az Európai Unió Tanácsát, hogy fogadja el az 1929 számú határozatban foglalt intézkedéseket végrehajtó, illetve azokat kísérő intézkedéseket, annak érdekében, hogy tárgyalásos úton elősegítse a nukleáris programot és rakétaprogramot támogató érzékeny technológiák Iráni Iszlám Köztársaság általi fejlesztésével kapcsolatban élő aggályok elosztatását. Ezen intézkedéseknek elsősorban a kereskedelem területeire, a pénzügyi szektorra, az iráni közlekedési ágazatra, a földgáz- és kőolajipar kulcsfontosságú ágazataira, valamint további – különösen az Iszlám Forradalmi Gárdához (a továbbiakban: IRGC) kapcsolódó – meghatározott célokra kell irányulniuk.
- 5 2010. július 26-án a Tanács elfogadta az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 2007/140/KKBP közös álláspont hatályon kívül helyezéséről szóló 2010/413/KKBP határozatot (HL L 195., 39. o.), amelynek II. melléklete felsorolja azon – az I. mellékletben említett, a Biztonsági Tanács vagy az 1737 (2006) számú határozattal létrehozott szankcióbizottság által meghatározottaktól eltérő – személyeket és szervezeteket, akik, illetve amelyek vagyonát befagyasztották. A 2010/413/KKBP határozat (22) preambulumbekkezdése utal az 1929 számú határozatra, és megemlíti, hogy e határozat megállapítja, hogy potenciális kapcsolat áll fenn Irán energiaágazatból származó bevételei és az atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó tevékenységei finanszírozása között.
- 6 2012. január 23-án a Tanács elfogadta a 2010/413 határozat módosításáról szóló 2012/35/KKBP határozatot (HL L 19., 22. o.). E határozat (8) preambulumbekkezdése lényegében átveszi a 2010/413 határozat (22) preambulumbekkezdésének a tartalmát (lásd a fenti 5. pontot). Továbbá a 2012/35 határozat (13) preambulumbekkezdése szerint a belépési korlátozásokat, valamint a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztását alkalmazni kell további olyan személyekre és szervezetekre, akik, illetve amelyek az iráni kormány támogatása révén lehetővé teszik az iráni kormánynak az atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó tevékenységek végzését, valamint az atomfegyverek célba juttatására szolgáló rendszerek fejlesztését, különösen az iráni kormánynak pénzügyi, logisztikai vagy anyagi támogatást nyújtó személyekre és szervezetekre.

- 7 A 2012/35 határozat 1. cikke (7) pontja a) alpontjának ii. alpontja az alábbi rendelkezést illesztette be a 2010/413 határozat 20. cikkének (1) bekezdésébe:

„c) az I. mellékletben nem szereplő egyéb személyek és szervezetek, akik támogatást nyújtanak az iráni kormánynak, és az azokhoz kapcsolódó személyek és szervezetek, akik felsorolását a II. melléklet tartalmazza.”

- 8 Következésképpen az EUM-Szerződés alapján a Tanács 2012. március 23-án elfogadta az Iránnal szembeni korlátozó intézkedésekről és a 961/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 267/2012/EU rendeletet (HL L 88., 1. o.). A 2012/35 határozat 1. cikke (7) pontja a) alpontja ii. alpontjának végrehajtása céljából e rendelet 23. cikkének (2) bekezdése előírja a IX. mellékletében felsorolt azon személyek, szervezetek és szervek pénzeszközeinek befagyasztását, amelyek úgy minősülnek, mint:

„[...]

d) azok az egyéb személyek, szervezetek és szervek, akik támogatást, így például anyagi, logisztikai vagy pénzügyi támogatást nyújtanak az iráni kormánynak, valamint az azokhoz kapcsolódó személyek és szervezetek;

[...]”

- 9 2012. október 15-én a Tanács elfogadta a 2010/413 határozat módosításáról szóló 2012/635/KKBP határozatot (HL L 282., 58. o.). A 2012/635 határozat (6) preambulumbekkezdése értelmében indokolt felülvizsgálni a kettős felhasználású termékek kivitelére, transzferjére, brókertevékenységre és tranzitjára vonatkozó közösségi ellenőrzési rendszer kialakításáról szóló, 2009. május 5-i 428/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 134., 1. o.) I. mellékletében felsorolt, a további kettős felhasználású termékek és technológia Iráni Iszlám Köztársasába, illetve annak részére történő eladását, szállítását, vagy átadását tiltó rendelkezéseket, további olyan termékek felvétele érdekében, amelyek hasznosak lehetnek az IRGC közvetlen vagy közvetett ellenőrzése alatt álló gyárak, illetve Irán nukleáris, katonai és ballisztikusrakéta-programja számára, egyúttal figyelembe véve annak szükségességét, hogy az iráni polgári lakosságra való nem kívánt kihatásokat elkerüljék. Ezentúl a 2012/635 határozat (9) preambulumbekkezdése kimondja, hogy tilos a hajóépítéshez, -karbantartáshoz vagy -felújításhoz használt kulcsfontosságú tengerészeti berendezések és technológiák Iráni Iszlám Köztársaságba, illetve annak részére történő eladása, szállítása vagy átadása. Egyébiránt e határozat (16) preambulumbekkezdése szerint további személyek és szervezetek nevét kell felvenni a 2010/413 határozat II. mellékletében szereplő, korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek és szervezetek nevét tartalmazó jegyzékbe, különös tekintettel az iráni állam tulajdonában álló, az olaj- és gázágazatban tevékenykedő szervezetekre, mivel Irán kormányának jelentős bevételi forrását képezik.

- 10 A 2012/635 határozat 1. cikke (8) pontjának a) alpontja módosította a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének c) pontját, amely azóta előírja, hogy korlátozó intézkedések hatálya alá tartoznak:

„c) az I. mellékletben nem szereplő azon személyek és szervezetek, akik Irán kormánya, illetve a tulajdonában álló, vagy általa ellenőrzött szervezetek részére, vagy velük kapcsolatban álló személyek és szervezetek részére támogatást nyújtanak; ezek felsorolását a II. melléklet tartalmazza.”

- 11 2012. december 21-én a Tanács elfogadta a 267/2012 rendelet módosításáról szóló 1263/2012/EU rendeletet (HL L 356., 34. o.). Az 1263/2012 rendelet 1. cikkének 11. pontja módosította a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének d) pontját, amely azóta előírja a IX. mellékletében felsorolt azon személyek, szervezetek és szervek pénzeszközeinek befagyasztását, akik, illetve amelyek úgy minősülnek, mint:
- „d) azok az egyéb személyek, szervezetek és szervek, akik [helyesen: akik, illetve amelyek] támogatást, így például anyagi, logisztikai vagy pénzügyi támogatást nyújtanak az iráni kormánynak és az annak tulajdonában lévő vagy ellenőrzése alatt álló szervezeteknek, valamint az azokhoz kapcsolódó személyek és szervezetek [helyesen: az iráni kormánynak és az azok tulajdonában lévő vagy ellenőrzése alatt álló szervezetek, valamint az azokhoz kapcsolódó személyek és szervezetek].”
- 12 A felperes nevét első alkalommal a 2010/413 határozat módosításáról szóló, 2012. december 21-i 2012/829/KKBP határozat (HL L 356., 71. o.) vette fel a 2010/413 határozat II. mellékletében szereplő I. jegyzékbe, a 276/2012 rendelet végrehajtásáról szóló, ugyanezen napon kelt 1264/2012/EU végrehajtási rendelet (HL L 356., 55. o.) pedig a 267/2012 rendelet IX. mellékletében szereplő I. jegyzékbe.
- 13 E felvétel a következő indokokon alapult:
- „A Sharif University of Technology (SUT) szankciókkal sújtott szervezeteknek nyújt segítséget az Iránra vonatkozó ENSZ- és EU-szankciók megsértésében, valamint közvetlenül támogatja Irán proliferációs veszéllyel járó nukleáris tevékenységeit. 2011 végén a SUT laboratóriumokat bocsátott az ENSZ-szankciókkal sújtott iráni Kalaye Electric Company (KEC) nevű, nukleáris tevékenységet folytató szervezet, valamint az EU-szankciókkal sújtott Iran Centrifuge Technology Company (TESA) rendelkezésére.”
- 14 A Törvényszék a 2014. július 3-i, Sharif University of Technology kontra Tanács ítéletében (T-181/13, EU:T:2013:607) megsemmisítette a 2012/829 határozatot és az 1264/2012 rendeletet a felperesre vonatkozó részükben.
- 15 A Tanács a 2014. szeptember 4-i levélben arról a szándékáról tájékoztatta a felperest, hogy új indokok alapján újra felveszi a nevét a jegyzékekbe, és felhívta az észrevételei megtételére 2014. szeptember 15-i határidővel. E levélben a Tanács azon az állásponton volt, hogy a felperes támogatást nyújt az iráni kormánynak az Egyesült Nemzetek Szervezete és az Európai Unió által jegyzékbe vett iráni kormányzati szervezetekkel kötött együttműködési megállapodások útján. A Tanács e levélhez mellékelte az iratai között szereplő azon dokumentumokat, amelyekre ezen újbóli felvételt alapozta.
- 16 2014. szeptember 15-i levelében a felperes azt kérte, hogy a Tanács vizsgálja felül a határozatát.
- 17 A Tanács 2014. november 7-én elfogadta a 2010/413 határozat módosításáról szóló 2014/776/KKBP határozatot (HL L 325., 19. o.). E határozat újból felvette a felperes nevét a 2010/413 határozat II. mellékletében szereplő, „[a] nukleáris vagy ballisztikus rakétákhoz kapcsolódó tevékenységekben részt vevő személyek és szervezetek, valamint az iráni kormányt támogató személyek és szervezetek” nevét felsoroló jegyzéket tartalmazó I. táblázatba.
- 18 Ebből kifolyólag ugyanezen a napon a Tanács elfogadta a 267/2012 rendelet végrehajtásáról szóló 1202/2014/EU végrehajtási rendeletet (HL L 325., 3. o.), amely újból felvette a felperes nevét a 267/2012 rendelet IX. mellékletében szereplő, „[a] nukleáris vagy ballisztikus rakétákhoz kapcsolódó tevékenységekben részt vevő személyek és szervezetek, valamint az iráni kormányt támogató személyek és szervezetek” nevét felsoroló jegyzéket tartalmazó I. táblázatba.

- 19 A 2014/776 határozatban és az 1202/2014 végrehajtási rendeletben (a továbbiakban együtt: megtámadott jogi aktusok) a felperes nevének a jegyzékekbe való felvételét a következőképpen indokolták:

„Sharif University of Technology (SUT, Sharif Műszaki Egyetem) több együttműködési megállapodásban is részt vesz olyan iráni kormánysszervezetekkel, amelyeket az ENSZ és/vagy az EU jegyzékbe vett, és amelyek katonai, illetve katonai jellegű területeken – különösen a ballisztikusrakéta-gyártás és -beszerzés területén – működnek. Ilyen megállapodás például: az EU által jegyzékbe vett Aerospace Industries Organisationnel (repülőgépipari szervezet, AIO) kötött, többek között műholdak előállítására vonatkozó megállapodás; az iráni védelmi minisztériummal és az Iráni Forradalmi Gárdával (IRGC) folytatott, robothajóversenyekkel kapcsolatos együttműködés; valamint egy, az IRGC légierejével fennálló szélesebb körű, az egyetem kapcsolatainak fejlesztésére és erősítésére, a szervezeti és stratégiai együttműködésre is kiterjedő megállapodás. Az SUT részese egy olyan, hat egyetem részvételével megkötött megállapodásnak, amely az iráni kormányt védelmi vonatkozású kutatással támogatja; az SUT továbbá olyan, pilóta nélküli légi jármű (UAV) tervezéssel kapcsolatos egyetemi mesterképzéseket is nyújt, amelyeket többek között a tudományügyi minisztérium dolgozott ki. Mindez együttesen olyan jelentős együttműködésre utal az iráni kormánnyal katonai, illetve katonai jellegű területeken, amely az iráni kormány támogatásának minősül.”

- 20 A repülőgépipari szervezetet (a továbbiakban: AIO) a következő indokok alapján vették fel a jegyzékekbe:

„Az AIO felügyeli Irán rakétagyártását, ideértve a Shahid Hemmat Industrial Groupot, a Shahid Bagheri Industrial Groupot és a Fajr Industrial Groupot is, amelyek mindegyike szerepel az 1737 (2006) ENSZ BT-határozat jegyzékében. Az AIO vezetőjét és két másik vezető tisztviselőjét az ENSZ szintén jegyzékbe vette az 1737 (2006) ENSZ BT-határozattal.”

- 21 Az IRGC jegyzékekbe való felvételét így indokolták:

„Irán nukleáris programjáért felelős. Operatív ellenőrzést gyakorol Irán ballisztikusrakéta-programja felett. Beszerzéseket kísérelt meg Irán ballisztikusrakéta-programjai és nukleáris programjai támogatására.”

- 22 2014. november 10-i levelében a Tanács tájékoztatta a felperest azon határozatáról, hogy újra felveszi a nevét a jegyzékekbe.
- 23 2015. február 2-i levelében a felperes kérte, hogy a Tanács közölje vele mindazon tényeket, információkat és bizonyítékokat, amelyek alapján úgy határozott, hogy újból felveszi a nevét a jegyzékekbe, valamint jelölje meg azon tagállamot, amely ezen újbóli felvételt javasolta.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 24 A Törvényszék Hivatalához 2015. február 4-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 25 A Törvényszék Hivatalához 2015. szeptember 17-én benyújtott beadványában a felperes tárgyalás megtartása iránti kérelmet terjesztett elő, megjelölve azon indokokat, amelyek miatt a meghallgatását kívánta, a Törvényszék eljárási szabályzata 106. cikke (2) bekezdésének rendelkezései értelmében. A Tanács a rendelkezésre álló határidőben nem foglalt állást a tárgyalás tartásáról. Az előadó bíró javaslata alapján a Törvényszék (hetedik tanács) helyt adott a felperes kérelmének.

- 26 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott jogi aktusokat a felperesre vonatkozó részükben;
 - kötelezze a Tanácsot, hogy térítése meg a jóhírnevének a megtámadott jogi aktusokkal okozott sérelme miatt keletkezett kárt;
 - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 27 A Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:
- a keresetet mint megalapozatlant utasítsa el;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

1. A megsemmisítés iránti kérelemről

- 28 A megsemmisítése iránti kérelme alátámasztásaként a felperes négy jogalapra hivatkozik, amelyeket a következőkre alapít: az elsőt a védelemhez való jogának és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogának a megsértésére, a másodikat a téves jogalkalmazásra és a nyilvánvaló értékelési hibákra, a harmadikat a tulajdonhoz való jog és az arányosság elvének megsértésére, a negyediket pedig a hatáskörrel való visszaélésre.

A védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésére alapított, első jogalapról

- 29 Először is a felperes kifogásolja, hogy a Tanács a 2014. november 10-i levelében (lásd a fenti 22. pontot) nem jelölte meg a nevének a jegyzékekbe való újbóli felvételéről szóló határozat elfogadásának időpontját. Ezzel összefüggésben emlékeztet arra, hogy 2014. szeptember 15-i levelében felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.
- 30 E tekintetben elegendő megállapítani, hogy a Tanács a fent említett 2014. november 10-i és a felperes által 2014. november 25-én kézhez kapott leveléhez mellékelte a megtámadott jogi aktusoknak az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* közzétett változatának másolatát, e jogi aktusok címében kifejezetten megemlítve az elfogadásuk időpontját, azaz 2014. november 7-ét.
- 31 Másodszor a felperes kifogásolja, hogy a Tanács nem adott helyt az iratokhoz való hozzáférés iránti, 2015. február 2-án levélben előterjesztett kérelmének. A Tanács ugyanis nem közölte vele a releváns belső dokumentumokat, ellentétben a korlátozó intézkedésekkel kapcsolatos más ügyekben követett gyakorlatával. Ezenkívül bizonyos jelek arra utalnak, hogy a megtámadott jogi aktusokat olyan információk alapján fogadták el, amelyek nem szerepeltek a Tanács 2014. szeptember 4-i levelében közzétett dokumentumokban. A felperes e tekintetben azt állítja, hogy e dokumentumok a legcsekélyebb bizonyítékot sem tartalmazzák a megtámadott jogi aktusokban említett egyik indok vonatkozásában, amely szerint „olyan, pilóta nélküli légi jármű (UAV) tervezéssel kapcsolatos egyetemi mesterképzéseket is nyújt, amelyeket többek között a tudományügyi minisztérium dolgozott ki”.
- 32 A felperes tehát úgy véli, hogy a Tanács, mivel nem biztosított neki teljes hozzáférést az iratokhoz, beleértve azon tagállam megjelölését, amely javasolta a nevének a jegyzékekbe való újbóli felvételét, megsértette a védelemhez való jogát és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogát.

- 33 Meg kell állapítani, hogy a Tanács a felperes nevének a jegyzékekbe való újbóli felvételére irányuló szándékáról tájékoztató, 2014. szeptember 4-i levelében (lásd a fenti 15. pontot) közölte a felperessel azon bizonyítékokat és információkat, amelyek a rendelkezésére álltak, és amelyekre a megtámadott jogi aktusok elfogadását alapozta. Az ellenkérelmében a Tanács pontosította, hogy ezen elemeken kívül az iratok csak a felperes nevének a jegyzékekbe való újbóli felvételére vonatkozó, valamely tagállamtól származó javaslatot és felülvizsgált javaslatot, valamint a főtítkárság által az állandó képviselők bizottságának (Coreper) és a Tanácsnak a megtámadott jogi aktusok elfogadásának céljából elküldött feljegyzést tartalmazta. A Törvényszék Hivatalához 2015. szeptember 4-én benyújtott beadványával a Tanács rendelkezésre bocsátotta e dokumentumokat.
- 34 Márpedig e dokumentumokból – amelyekből kitakarták az újbóli felvételt javasoló tagállam megnevezését, éppúgy mint a felperest nem érintő adatok összességét – kiderül, hogy azok egyáltalán nem tartalmaznak további releváns információt azokhoz képest, amelyeket a 2014. szeptember 4-i levélben és az e levélhez mellékelte dokumentumokban közöltek a felperessel.
- 35 Következésképpen egyrészt meg kell állapítani, hogy nem megalapozottak a felperes azon állításai, miszerint a megtámadott jogi aktusokat olyan információk alapján fogadták el, amelyek nem szerepeltek a vele a 2014. szeptember 4-i levélben közölt dokumentumokban (lásd a fenti 31. pontot).
- 36 Másrészt ki kell mondani, hogy a jegyzékekbe való felvétel javasoló tagállam kiléte bizalmas jellegű, és megakadályozza az érintett személlyel való közlést az Unió, illetve a tagállamai biztonságával vagy a nemzetközi kapcsolataik folytatását érintő kényszerítő megfontolások miatt. Ezen információ felperes előtti hozzáférhető tételének hiánya nem sértheti azonban a védelemhez való jogát és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogát, mivel annak nincs hatása a felperes azon lehetőségére, hogy hasznos észrevételeket tegyen a neve felvételének indokaival és az azokat megalapozó bizonyítékokkal kapcsolatban.
- 37 Ebből következik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

A téves jogértelmezésre és a nyilvánvaló értékelési hibákra alapított, második jogalapról

- 38 A felperes azt állítja, hogy a Tanács tévesen értékelte az iráni kormánynak nyújtott támogatásra vonatkozó, a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének c) alpontjában és a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének d) pontjában foglalt azon jogi kritériumot (a továbbiakban: vitatott kritérium), amelyen a nevének a jegyzékekbe való, a megtámadott jogi aktusok általi felvétele alapul. A felperes szerint lényegében e kritérium nem fedi le a katonai vagy katonai jellegű területen való kutatási és technológiai fejlesztési tevékenységeket, amelyekre a neve a jegyzékekbe való felvételének indokaiban hivatkoznak, mivel nincs kapcsolat e tevékenységek és az Iráni Iszlám Köztársaság atomfegyverek elterjedését célzó programja között. Ezenkívül a felperes előadja, hogy a Tanács által bizonyítékként közölt dokumentumok nem teszik lehetővé a neve felvétele indokainak alátámasztását.

A vitatott kritériumnak a megtámadott jogi aktusok indokaiban szereplő, katonai vagy katonai jellegű területen kifejtett tevékenységekre tekintettel való értelmezéséről

- 39 Először is a felperes kifogásolja, hogy a Tanács szó szerinti értelmezte a vitatott kritériumot, lehetővé téve, hogy abban a személyek széles csoportja, ideértve az iráni adózókat is, beletartozzanak. A felperes szerint e kritérium kizárólag az iráni kormánynak azt lehetővé tevő támogatásra vonatkozik, hogy az atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó tevékenységeket folytasson, ami magában foglalja a „támogatásnak” minősülő magatartás és az ilyen tevékenységek végzése közötti okozati összefüggés fennállását. Az ilyen okozati összefüggés szükségessége a 2012/35 határozat (13) preambulumbekzdéséből, az EUMSZ 215. cikk (1) bekezdéséből és a 2012. március 13-i Tay Za kontra Tanács ítéletből (C-376/10 P, EBHT, EU:C:2012:138, 61. és 67. pont) következik.

- 40 Az ítélezési gyakorlat megerősítette, hogy először is a vitatott kritérium kizárólag az iráni kormánynek azt lehetővé tevő támogatás nyújtására vonatkozik, hogy atomfegyverek elterjedésével kapcsolatos tevékenységeket végezzen. Másodsor ezen anyagi, pénzügyi vagy logisztikai támogatásnak különös „minőségi vagy mennyiségi jelentőséggel” kell bírniuk. Harmadsor a vitatott kritérium célja az, hogy megfossa az iráni kormányt bevételi forrásaitól azért, hogy az atomfegyverek elterjedését célzó programja fejlesztésének a befejezésére kényszerítse. A felperes hivatkozik többek között a 2014. július 16-i, National Iranian Oil Company kontra Tanács ítéletre (T-578/12, EU:T:2014:678, 119. és 120. pont), a 2015. március 25-i, Central Bank of Iran kontra Tanács ítéletre (T-563/12, EBHT, EU:T:2015:187, 66. pont) és a 2015. június 25-i, Iranian Offshore Engineering & Construction kontra Tanács ítéletre (T-95/14, EBHT [Kivonatok], EU:T:2015:433, 53. pont).
- 41 Másodsor a felperes azt állítja, hogy az iráni kormány különböző minisztériumaival való állítólagos együttműködése nem minősült a vitatott kritérium értelmében vett támogatásnak, mivel az így érintett tevékenységek nem bírtak az ahhoz szükséges minőségi és mennyiségi jelentőséggel, hogy feltételezhető legyen, hogy pénzügyi vagy logisztikai támogatást nyújtott iráni kormánynek, elősegítve az atomfegyverek elterjedésével kapcsolatos tevékenységek végzését.
- 42 E tekintetben a felperes kifejti, hogy ő az iráni állam által finanszírozott állami egyetem. Következésképpen a korábban a vitatott kritérium alapján a jegyzékekbe felvett, pénzügyi, kőolaj- és földgáz-ágazatban tevékenykedő nagyvállalkozásoktól eltérően a felperes nem nyújt olyan pénzügyi forrásokat az iráni kormánynek, amelyekről feltételezhető lenne, hogy elősegíti az Iráni Iszlám Köztársaság atomfegyverek elterjedésével kapcsolatos tevékenységeinek végzését.
- 43 A felperes ebből arra következtet, hogy e körülmények között a Tanácsnak kell bizonyítania, hogy minőségi jelentőségüknél fogva a Tanács által neki felrótt tevékenységek lehetővé tették az iráni kormánynek az atomfegyverek elterjedésével kapcsolatos tevékenységei folytatását.
- 44 A Tanács vitatja ezeket az érveket.
- 45 A megtámadott jogi aktusok indokolásából (lásd a fenti 19. pontot) kitűnik, hogy a Tanács azzal az indokkal vette fel újból a felperes nevét a jegyzékekbe, hogy „olyan jelentős [mértékben működött együtt] az iráni kormánnyal katonai, illetve katonai jellegű területeken”, amely a vitatott kritérium értelmében az iráni kormány támogatásának minősül.
- 46 Az ilyen együttműködés fennállásának bizonyítása érdekében a Tanács a megtámadott jogi aktusokban több tényezőre támaszkodott:
- együttműködési megállapodások fennállása olyan iráni kormánysszervezetekkel, amelyeket az ENSZ és/vagy az Unió jegyzékbe vett, és amelyek katonai, illetve katonai jellegű területeken – különösen a ballisztikusrakéta-gyártás és beszerzés területén – működnek, például:
 - az AIO-val műholdak előállítására kötött megállapodás;
 - az iráni védelmi minisztériummal és az IRGC-vel folytatott, robothajóversenyekkel kapcsolatos együttműködés;
 - az IRGC légierejével fennálló szélesebb körű, az egyetem kapcsolatainak fejlesztésére és erősítésére, a szervezeti és stratégiai együttműködésre is kiterjedő megállapodás;
 - a felperes részvétele egy olyan, hat egyetem részvételével megkötött megállapodásnak, amely az iráni kormányt védelmi vonatkozású kutatással támogatja;
 - az a körülmény, hogy a felperes olyan, pilóta nélküli légi jármű tervezéssel kapcsolatos egyetemi képzéseket nyújt, amelyeket a tudományügyi, kutatási és technológiai minisztérium dolgozott ki.

- 47 A megtámadott jogi aktusoknak a fenti 45. és 46. pontban kifejtett indokai egyértelműen utalnak arra, hogy a Tanács lényegében azt kifogásolja, hogy a felperes a katonai vagy katonai jellegű kutatási és technológiai területen támogatást nyújt az iráni kormánynak, többek között az AIO-val és az IRGC-vel kötött együttműködési megállapodások útján, amely szervezetek maguk is szerepelnek a jegyzékeken, és e területeken működnek (lásd a fenti 20. és 21. pontot).
- 48 Meg kell tehát vizsgálni a felperes azon érvelését, miszerint a védelmi minisztériummal vagy a jegyzékeken szereplő állami szervezetekkel való együttműködésben végzett, katonai vagy ahhoz kapcsolódó területen való kutatási és technológiai fejlesztési tevékenységek nem tartoznak a vitatott kritérium alá, ha a Tanács nem bizonyítja, hogy e tevékenységek mennyiségi vagy minőségi jelentőséggel bírnak, lehetővé téve annak megállapítását, hogy azok elősegítik atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó iráni nukleáris program folytatását (lásd a fenti 41. pontot).
- 49 Először is a felperes állításaival (lásd a fenti 39. pontot) ellentétben a vitatott kritérium nem vonja maga után az iráni kormánynak nyújtott támogatásban megnyilvánuló magatartás és az atomfegyverek elterjedésével kapcsolatos tevékenységek végzése közötti okozati összefüggés fennállásának bizonyítását.
- 50 Kétségtelen, hogy az ítélezési gyakorlat értelmében a vitatott kritérium nem az iráni kormány támogatásának valamennyi formájára, hanem a támogatás azon formáira vonatkozik, amelyek mennyiségi vagy minőségi jelentőségüknél fogva hozzájárulnak az iráni nukleáris tevékenységek folytatásához. Az iráni kormánnyal szembeni nyomásgyakorlás céljával összefüggésben – hogy ez utóbbi megszüntesse az atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó tevékenységét – az uniós bíróság felülvizsgálata alatt értelmezett vitatott kritérium ezért objektív módon meghatározza azon személyek és szervezetek körülhatárolt kategóriáját, akik, illetve amelyek a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedések tárgyát képezhetik (National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, fenti 40. pont, fellebbezés alatt, EU:T:2014:678, 119. pont).
- 51 A pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedések fenti 50. pontban említett célkitűzésének a fényében ugyanis a vitatott kritériumból kétségtelenül kitűnik, hogy az célzott és szelektív módon vonatkozik az érintett személy vagy szervezet saját tevékenységeire, amelyek még akkor is, ha mint olyanok semmilyen közvetlen vagy közvetett kapcsolatban nem állnak az atomfegyverek elterjedésével, elősegíthetik utóbbit úgy, hogy az iráni kormánynak az atomfegyverek elterjedésével kapcsolatos tevékenységek folytatását lehetővé tévő erőforrásokat vagy többek között anyagi, pénzügyi vagy logisztikai segítséget nyújtanak (lásd ebben az értelemben: National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, fenti 40. pont, EU:T:2014:678, 120. pont; 2015. április 29-i, National Iranian Gas Company kontra Tanács ítélet, T-9/13, EU:T:2015:236, 62. pont).
- 52 Ellentétben azonban a felperes értelmezésével, a fenti 50. és 51. pontban felidézett ítélezési gyakorlatból nem következik, hogy az „iráni kormánynak nyújtott támogatás” fogalma magában foglalja az e támogatás és az Iráni Iszlám Köztársaság nukleáris tevékenysége közötti kapcsolatra vonatkozó bizonyítékot. E tekintetben a Tanács jogosan állítja, hogy a felperes összekeveri egyrészt az iráni kormánynak nyújtott támogatásra vonatkozó, a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének c) pontjában és a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének d) pontjában foglalt, a jelen esetben egyedül releváns kritériumot, másrészt az „Irán atomfegyverek terjesztésének veszélyével járó tevékenységei[hez] vagy atomfegyverek hordozóeszközeinek fejlesztésé[hez] [...] támogatás[...]” nyújtására vonatkozó kritériumot (lásd ebben az értelemben: National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, fenti 40. pont, EU:T:2014:678, 139. pont). Márpedig az első kritériumának alkalmazása nem foglalja magában az Irán nukleáris tevékenységeihez való akár közvetett kapcsolat bizonyos mértékben való fennállását, amely a fent említett, az Irán nukleáris tevékenységeihez való támogatás nyújtására vonatkozó második kritérium alkalmazása szempontjából kötelező (lásd ebben az értelemben: 2013. november 28-i, Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, C-348/12 P, EBHT, EU:C:2013:776, 80. pont; Central Bank of Iran kontra Tanács ítélet, fenti 40. pont, EU:T:2015:187, 66. pont).

- 53 Ami ugyanis a vitatott kritériumot illeti, a 2012/35 határozat (13) preambulumbekzdéséből (lásd a fenti 6. pontot) – amely határozat beillesztette e kritériumot a 2010/413 határozat 20. cikke (1) bekezdésének c) pontjába – kifejezetten kiderül, hogy a Tanács – mivel úgy ítélte meg, hogy az iráni kormányának való segítségnyújtás az atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó tevékenységek végzését vagy az atomfegyverek célba juttatására szolgáló rendszerek fejlesztését segítheti elő – szélesíteni kívánta a jegyzékekbe való felvétel kritériumait, kiterjesztve a pénzeszközök befagyasztására irányuló intézkedések elfogadását az említett kormányának támogatást nyújtó személyekre vagy szervezetekre anélkül, hogy megkövetelné e támogatás ilyen tevékenységekhez való közvetlen vagy közvetett kapcsolódását (lásd ebben az értelemben: National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, fenti 40. pont, EU:T:2014:678, 118. pont).
- 54 Így az iráni kormányának való támogatásnyújtás és az atomfegyverek elterjedésével kapcsolatos tevékenységek folytatása közötti kapcsolat fennállását az alkalmazandó szabályozás kifejezetten tartalmazza. Ebben az összefüggésben a vitatott kritériumot úgy kell értelmezni, hogy az magában foglal minden olyan támogatást, amely az atomfegyverek elterjedésével való minden közvetlen vagy közvetett kapcsolattól függetlenül mennyiségi vagy minőségi jelentőségénél fogva elősegítheti az ilyen elterjedést úgy, hogy az iráni kormányának erőforrásokat vagy többek között anyagi, pénzügyi vagy logisztikai segítséget nyújt. Következésképpen a Tanácsnak nem kell bizonyítania a támogatásban megnyilvánuló magatartás és az atomfegyverek elterjedésével kapcsolatos tevékenységekhez elősegítése közötti kapcsolat fennállását, mivel az ilyen kapcsolat az alkalmazandó általános szabályokból következik (lásd ebben az értelemben: National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, fenti 40. pont, EU:T:2014:678, 140. pont; Central Bank of Iran kontra Tanács ítélet, fenti 40. pont, EU:T:2015:187, 81. pont; National Iranian Gas Company kontra Tanács ítélet, fenti 51. pont, EU:T:2015:236, 65. pont).
- 55 El kell tehát utasítani a felperes azon állítását, amely szerint a vitatott kritérium fenti 53. és 54. pontban felidézett értelmezése pusztán szó szerinti, és ahhoz vezet, hogy személyek széles csoportja kerül fel a jegyzékekbe (lásd a fenti 39. pontot). A vitatott kritérium ezen értelmezése ugyanis a jogi összefüggéseire tekintettel célzottan a személyek egy meghatározott kategóriájára vonatkozik (lásd a fenti 50. és 51. pontot), és nem foglalja magában azt a pusztán tény, hogy a jogi, többek között adójogi kötelezettségeknek eleget tettek (National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, fenti 40. pont, EU:T:2014:678, 121. pont).
- 56 Ami az EUMSZ 215. cikk (1) bekezdését és a felperes által szintén hivatkozott Tay Za kontra Tanács ítéletet, fenti 39. pont (EU:C:2012:138) illeti, azok a jelen esetben nem relevánsak, mivel az 1202/2014 végrehajtási rendelettel végrehajtott 267/2012 rendelet az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdésén alapul, valamint a Bíróság által az említett ítéletben vizsgált intézkedéseket az EK 60. cikk és az EK 301. cikk alapján fogadták el, és azok a Mianmari Államszövetséggel szemben hozott korlátozó intézkedések teljesen eltérő jogi keretbe illeszkedtek.
- 57 Másodszor el kell utasítani a felperes azon érvét is, amely szerint, mivel a neki felrótt, iráni kormányának nyújtott támogatás nem pénzügyi jellegű – ellentétben a pénzügyi intézmények vagy a kőolaj és földgáz ágazatban működő, a vitatott kritérium alapján a jegyzékekbe korábban felvett vállalkozások által nyújtott támogatással –, a Tanácsnak kell bizonyítania, hogy a nyújtott támogatás atomfegyverek elterjedésével kapcsolatos tevékenységek folytatását segíti elő (lásd a fenti 42. és 43. pontot).
- 58 Kétségtelen, hogy a felperes által hivatkozott, többek között az iráni kőolaj és földgáz ágazatra vonatkozó ítéletekben (lásd a fenti 40. pontot) a Törvényszék kimondta, hogy az ezen ágazatban működő állami vállalkozások tevékenysége (National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, fenti 40. pont, EU:T:2014:678, 141. pont) vagy az említett ágazatban az iráni kormányának logisztikai támogatást nyújtó vállalkozások tevékenysége (lásd ebben az értelemben: Iranian Offshore Engineering & Construction kontra Tanács ítélet, fenti 40. pont, EU:T:2015:433, 54. pont) megfelel a vitatott kritériumnak, hangsúlyozva lényegében, hogy az alkalmazandó szabályozás – nevezetesen a 2010/413 határozat (22) preambulumbekzdése (lásd a fenti 5. pontot), a 2012/35 határozat

(8) preambulumbekzdése (lásd a fenti 6. pontot) és a 2012/635 határozat (16) preambulumbekzdése (lásd a fenti 9. pontot) – kapcsolatot hozott létre az Iráni Iszlám Köztársaság által ezen ágazatból nyert jövedelmek forrása és az atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó nukleáris tevékenységek finanszírozása között.

- 59 Mindazonáltal a vitatott kritériumot nem lehet úgy értelmezni, hogy az kizárólag arra irányul, hogy megfossa az iráni kormányt a jövedelemforrásaitól, arra kötelezve tehát azt, hogy hagyjon fel atomfegyverek elterjedésével kapcsolatos tevékenységével. E kritérium ugyanis minden olyan támogatásra utal, amely mennyiségi vagy minőségi jelentőségére tekintettel elősegítheti e tevékenységek folytatását, ezen értékelést pedig az alkalmazandó szabályozás releváns rendelkezéseinek összességére tekintettel kell értékelni (lásd a fenti 54. pontot). A 2012/35 határozat (13) preambulumbekzdése és a 267/2012 rendelet 23. cikke (2) bekezdésének d) pontja példaként említi, hogy szóba jöhet az anyagi, logisztikai vagy pénzügyi támogatás.
- 60 Harmadszor meg kell tehát vizsgálni, hogy az alkalmazandó szabályozás keretében katonai vagy katonai jellegű területen való azon kutatási és technológiai fejlesztési tevékenységek, amelyek nem taroznak az e szabályozásban példálózó jelleggel megemlített három – anyagi, logisztikai vagy pénzügyi – támogatástípus valamelyikébe (lásd a fenti 59. pontot), a vitatott kritérium alá tartozhatnak-e.
- 61 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a 2010/413 határozatból és a 267/2012 rendeletből következik, hogy korlátozó intézkedések fogadhatók el a katonai vagy katonai jellegű áruk vagy tiltott technológiák Iráni Iszlám Köztársaság általi beszerzésében részt vevő, vagy ezen árukkal és technológiákkal kapcsolatos műszaki segítséget nyújtó személyekkel vagy szervezetekkel szemben. Az utóbbiak és az atomfegyverek elterjedése közötti kapcsolatot ugyanis az uniós jogalkotó az alkalmazandó rendelkezések általános szabályaiban létrehozta (lásd analógia útján: Tanács kontra Manufacturing Support & Procurement Kala Naft ítélet, fenti 52. pont, EU:C:2013:776, 76. pont).
- 62 Közelebbről a 2010/413 határozat 1. cikke (1) bekezdésének c) pontja megtiltja fegyverek és bármely kapcsolódó felszerelés, ideértve a katonai járműveket és felszereléseket, Iráni Iszlám Köztársaság részére való szállítását, eladását vagy átadását. Egyébiránt a 267/2012 rendelet 5. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében tilos a Tanács által 2014. március 17-én elfogadott (HL L 107., 1. o.), Európai Unió közös katonai listáján (a továbbiakban: közös katonai lista) felsorolt árukkal és technológiákkal, a felsorolt áruk rendelkezésre bocsátásával, előállításával, karbantartásával és használatával kapcsolatos közvetlen vagy közvetett technikai segítségnyújtás bármilyen iráni személy, szervezet vagy szerv részére, vagy Iránban történő felhasználásra.
- 63 Így az ilyen, bizonyos katonai felszereléseket érintő tilalomnak a 267/2012 rendelet való előírásával a jogalkotó kapcsolatot hozott létre az ilyen típusú felszerelések Iráni Iszlám Köztársaság általi beszerzése és az atomfegyverek elterjedésének vagy az atomfegyverek célba juttatására szolgáló rendszerek fejlesztésének veszélyével járó tevékenységek iráni kormány általi folytatása között.
- 64 Ezt az értelmezést erősíti meg a Biztonsági Tanács 2006. december 23-i 1737 (2006) és 2010. június 9-i 1929 számú határozata, amelyeket a 2012/35 határozat (1) és (4) preambulumbekzdése említ meg. A korlátozó intézkedések elfogadását előíró általános uniós szabályokat ugyanis a Biztonsági Tanács azon határozatai szövegének és tárgyának fényében kell értelmezni, amelyeket e szabályok végrehajtanak (2011. november 16-i, Bank Melli Iran kontra Tanács ítélet, C-548/09 P, EBHT, EU:C:2011:735, 104. pont; 2012. április 25-i, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft kontra Tanács ítélet, T-509/10, EBHT, EU:T:2012:201, 83. pont). Márpedig a fent említett két határozat olyan sajátos intézkedések elfogadására hivatkozik, amelyek megakadályozzák a nukleáris programot és rakéta-programot támogató érzékeny technológiák Iráni Iszlám Köztársaság általi kifejlesztését. Közelebbről azon felszerelések és technológiák jegyzékein, amelyek Iráni Iszlám Köztársaság számára való értékesítését az említett határozatok értelmében tilos – és amely jegyzékekre az 1929 számú határozat konkrétan utal –, szerepelnek többek között a műholdak és a pilóta nélküli légi járművek.

65 Következésképpen a katonai vagy katonai jellegű területen való kutatási és technológiai fejlesztési területen az iráni kormánynak való támogatás nyújtása akkor felel meg a vitatott kritériumnak, ha a közös katonai listán felsorolt felszerelésekhez és technológiákhoz kapcsolódik, amelyek Iráni Iszlám Köztársaság általi beszerzése tilos (lásd a fenti 62. pontot).

66 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a közös katonai lista többek között az alábbi felszereléseket tartalmazza:

„ML9 Hadihajók (felszíni vagy víz alatti), különleges tengerészeti berendezések, tartozékok, alkatrészek és egyéb vízfelszíni járművek a következők szerint:

[...]

a) vízi járművek és alkatrészek a következők szerint:

1. Kifejezetten katonai felhasználásra tervezett vagy átalakított (felszíni vagy víz alatti) vízi járművek, függetlenül a jelenlegi műszaki állapottól vagy működési feltételektől, és attól, hogy rendelkeznek-e fegyverzethordozó rendszerekkel vagy páncélzattal, valamint az ilyen vízi járművek úszótestei vagy azok részei, és kifejezetten katonai felhasználásra tervezett alkatrészei;

[...]

ML10 »Repülőgépek«, »levegőnél könnyebb légi járművek«, »személyzet nélküli légi járművek«, repülőgép-hajtóművek (motor) és »repülőgép«-részegységek, illetve az azokhoz tartozó berendezések és alkatrészek, amelyeket kifejezetten katonai felhasználásra terveztek vagy alakítottak át, a következők szerint:

[...]

c) személyzet nélküli repülőgépek és kapcsolódó berendezések, és a kifejezetten azokhoz tervezett részegységek, a következők szerint:

1. »személyzet nélküli légi járművek« (»UAV«), távirányítással vezetett légi járművek (RPV), autonóm programozható légi járművek és személyzet nélküli, »levegőnél könnyebb légi járművek«;

[...]

ML11 Elektronikus berendezések, [műhold], a következők szerint:

[...]

c) Kifejezetten katonai használatra tervezett vagy átalakított [műholdak] és [a műholdak] kifejezetten katonai használatra tervezett részegységei.”

67 Ebből következően a többek között a közös katonai lista követelményeinek megfelelő műholdak, hajók vagy pilóta nélküli légi járművek tervezése, előállítása vagy fejlesztése kapcsán az iráni kormánynak való támogatásnyújtás megfelel a vitatott kritériumnak, és a Tanácsnak nem kell bizonyítania, hogy e támogatás jelentőségénél fogva elősegíti az atomfegyverek elterjedésével kapcsolatos tevékenységek folytatását.

68 Negyedszer hangsúlyozni kell azonban, hogy mindenesetre azt a kérdést, hogy valamely magatartás a vitatott kritérium alá tartozik-e, a jogi és ténybeli összefüggések összességére tekintettel kell megvizsgálni. Következésképpen, ha a Tanács nem tudja bizonyítani, hogy a szóban forgó tevékenységek a közös katonai lista követelményeinek ténylegesen megfelelő műholdakhoz vagy robothajókhoz kapcsolódnak, az a körülmény, hogy e tevékenységeket a műholdak előállítását illetően az AIO-val vagy a robothajók versenye keretében az iráni védelmi minisztériummal és az IRGC-vel együttműködve fejtik ki, lehetővé teszi annak megállapítását – amennyiben a Tanácsnak az ezen együttműködésre vonatkozó állításai kellőképpen alá vannak támasztva –, hogy az iráni kormánynak így nyújtott támogatás kellően jelentős ahhoz, hogy megfeleljen a vitatott kritériumnak.

69 Az AIO, amelyről a megtámadott jogi aktusok azt jelzik, hogy az Unió „többek között műholdak előállítása” miatt vett jegyzékbe, ugyanis maga amiatt szerepel a jegyzékeken, hogy „felügyeli Irán rakétagyártását”, beleértve a Biztonsági Tanács 1737 (2006) számú határozatában említett három ipari csoportot is. Ami az IRGC-t illeti, az a következő indokok miatt szerepel a jegyzékeken:

„Irán nukleáris programjáért felelős. Operatív ellenőrzést gyakorol Irán ballisztikusrakéta-programja felett. Beszerzéseket kísérelt meg Irán ballisztikusrakéta-programjai és nukleáris programjai támogatására.”

70 Ilyen körülmények között Iránban az AIO-nak a rakétagyártásban való közvetlen részvétele, valamint az IRGC-nek a nukleáris programban és a ballisztikusrakéta-program operatív ellenőrzésében való közvetlen részvétele, amelyet a felperes a jelen ügyben nem vitat, arra enged következtetni, hogy az ezen iráni kormánysszervekkel együttműködésben végzett, műholdak előállításával és robothajók kifejlesztésével kapcsolatos tevékenységek bizonyos jelentőséggel bírnak az atomfegyverek elterjedésének veszélyével járó nukleáris program végzését vagy az atomfegyverek célba juttatására szolgáló rendszerek fejlesztését illetően.

71 A jelen esetben meg kell vizsgálni, hogy a kellőképpen alá vannak-e támasztva a Tanácsnak a felperes ilyen tevékenységével kapcsolatos állításai.

A Tanács által hivatkozott bizonyítékokról

72 A felperes azt állítja, hogy a Tanács nem bizonyította, hogy az általa benyújtott dokumentumokban szereplő tevékenységek összességében tanúsítanak, hogy „jelentős [mértékben működött együtt] az iráni kormánnyal katonai, illetve katonai jellegű területeken”. A Tanács különösen nem jelölte meg, hogy az iráni kormánynak nyújtott támogatás milyen típusa következik a felperesnek az AIO-val és az IRGC-vel való együttműködéséből. Az, hogy a felperes más iráni egyetemekhez hasonlóan együttműködött a saját országának kormányával, a világ bármely országában jellemző a tudomány és a technológia területén működő bármely kutatóintézményre.

73 Ezenkívül a Tanács nem vizsgálta a benyújtott dokumentumokban szereplő információk valóságát, amely információk a legtöbb esetben csupán információs füzetek Tanács általi fordításai, vagyis másodkézből származó információk. Ráadásul e dokumentum eredeti változata perzsa nyelven készült, és ezen eredeti szövegek némelyikét a Tanács nem nyújtotta be.

74 A Tanács szerint a vitatott kritérium értelmében az iráni kormánynak nyújtott támogatásnak minősül a felperes – Tanács által benyújtott dokumentumokkal bizonyított – együttműködése egyrészt a védelmi miniszterrel, másrészt az AIO-val és az IRGC-vel, amelyek az iráni kormány által ellenőrzött szervezetek és a jegyzékeken az Iráni Iszlám Köztársaság ballisztikus-rakéta-programjaiban való részvételük miatt szerepelnek.

- 75 A jelen esetben értékelni kell a felperes neve jegyzékekbe való újbóli felvételének – a megtámadott jogi aktusokban szereplő (lásd a fenti 46. pontot) – indokai alátámasztására a Tanács által hivatkozott bizonyítékok bizonyító erejét, annak vizsgálata érdekében, hogy azok a vitatott kritériumnak többek között a fenti 54. és 67–70. pontban ismertetett tartalmára és terjedelmére tekintettel jogilag kellőképpen alá vannak-e támasztva (lásd a lenti 77–103. pontot). E vizsgálat lehetővé fogja tenni annak megállapítását, hogy ezen indokok összességében lehetővé teszik-e tehát a felperes neve újbóli felvételének igazolását (lásd a lenti 104. pontot).
- 76 Először is el kell utasítani azt az érvet, amelyre a felperes a tárgyaláson hivatkozott, és amely szerint túl régiek azon dokumentumok, amelyeket a Tanács a felperes nevének a megtámadott jogi aktusokba való felvétele indokainak alátámasztására nyújtott be. Ami ugyanis a műholdak és a robothajók fejlesztését illeti, a Tanács által hivatkozott dokumentumok többsége 2012-ből származik és pontos befejező időpont nélküli együttműködésről tanúskodik (MD 176/14 RELEX, MD 177/14 RELEX, MD 178/14 RELEX). Ráadásul az IRGC haditengerészete parancsnokának beszédére vonatkozó és a felperes internetes oldaláról származó MD 179/14 RELEX dokumentum 2014. januári keltezésű. A felperes és az IRGC légierije közötti együttműködési megállapodást illetően emlékeztetni kell arra, hogy az MD 180/14 RELEX dokumentum a megtámadott jogi aktusok elfogadásakor még szerepelt ezen az oldalon.
- Az AIO-val műholdak előállítása céljából kötött megállapodásról
- 77 A felperes és az AIO között műholdak előállítása céljából létrejött megállapodásra vonatkozó állításai alátámasztására a Tanács benyújtotta az iratai között található MD 176/14 RELEX és MD 177/14 RELEX dokumentumot (lásd a fenti 15. pontot). Egy archivált angol nyelvű BBC-riportból származó internetes oldalak másolatáról van szó, amelyek az Iráni Iszlám Köztársaság hírügynöksége, az Islamic Republic News Agency (IRNA) két beszámolójának szövegét veszik át. Ahogy azt a felperes megállapítja, az IRNA e beszámolóit nem nyújtották be. A felperes azonban nem vitatta a BBC dokumentumaiban szereplő információk hitelességét. Lényegében azt állítja, hogy ezen információk nem igazolják a nevének a jegyzékekbe való újbóli felvételét.
- 78 E dokumentumok közül az első (MD 176/14 RELEX) 2012. február 3-i keltezésű, az „Iran to have greater achievements in space industry – defence minister” („A védelmi miniszter szerint Irán jelentősebb vívmányokat fog elérni az űriparban”) címet viseli, és az iráni védelmi miniszter azon bejelentésére vonatkozik, amely szerint az AIO a felperes hallgatói által tervezett és gyártott műholdat lő ki a High Council of Space tagjának vezetése alatt. Az AIO igazgatójának a fent említett dokumentumban szintén szereplő nyilatkozata szerint távműködtetésű próbaműholdról volt szó, amely nagyobb pontossággal készít felvételeket a Földről. Az 50 kg súlyú mikroműhold különböző alkalmazásokat használ több területen, például a meteorológia, a természeti csapások kezelése, valamint a hőmérséklet és a levegő páratartalmának mérése.
- 79 A második dokumentum (MD 177/14 RELEX) 2012. október 2-i keltezésű, az „Iran to launch more satellites this year” („Irán idén több műholdat lő ki”) címet viseli, és az AIO igazgatójának egy másik, a felperes által gyártott, napelemekkel ellátott műhold kilövésére vonatkozó bejelentésére hivatkozik, amely műhold feladata a Föld 250–370 km távolságból való fényképezése lesz.
- 80 A felperes azt állítja, hogy az MD 176/14 RELEX dokumentum békés célra szánt mikroműholdra vonatkozik. Ezenkívül nem vett részt sem e műhold, sem pedig az MD 177/14 RELEX dokumentumban szereplő műhold hordozójának tervezésében és előállításában vagy kilövésében. A fent említett dokumentumok nem tartalmazzak bizonyítékokat arra vonatkozóan, hogy a bennük említett műholdak tervezése és előállítása elősegíti az iráni kormány atomfegyverek elterjedésével kapcsolatos tevékenységének folytatását.

- 81 Meg kell állapítani, hogy az MD 176/14 RELEX és az MD 177/14 RELEX dokumentum nem tartalmaz annak megállapítását lehetővé tévő tényezőket, hogy az érintett két műholdat a közös katonai lista értelmében véve kifejezetten katonai használatra tervezték vagy módosították (lásd a fenti 66. pontot). Ezenkívül e dokumentumok nem hivatkoznak a felperes és az AIO között műholdak előállítására céljából létrejött megállapodásra.
- 82 Az a körülmény azonban, hogy az első műhold AIO általi kilövését az iráni védelmi minisztérium jelentette be (lásd a fenti 78. pontot), bizonyítja e műhold katonai vagy katonai jellegű területen betöltött jelentőségét. Ezenkívül megerősíti ezen elemzést az, hogy a műholdakat kilövő AIO maga is szerepel a jegyzékeken a rakétagyártásban való részvétele miatt (lásd a fenti 70. pontot). Ebben az összefüggésben nem releváns az, hogy a felperes saját állítása szerint egyáltalán nem vesz részt hordozóeszközök tervezésében és gyártásában, mivel a Tanács mindössze a felperesnek a műholdak tervezésével és előállításával kapcsolatos tevékenységét kifogásolja.
- 83 Következésképpen a felperesnek a műholdak előállításával kapcsolatos tevékenységeit a vitatott kritérium értelmében véve az iráni kormánynak nyújtott támogatásnak tekinthető.
- A robothajók versenyével kapcsolatban az iráni védelmi minisztériummal és az IRGC-vel való együttműködésről
- 84 Annak bizonyítására, hogy a felperes a robothajók versenyének keretében együttműködik az iráni védelmi minisztériummal és az IRGC-vel, a Tanács benyújtotta egyrészt az irataiban szereplő MD 178/14 RELEX és MD 179/14 RELEX dokumentumokat (lásd a fenti 15. pontot), másrészt a viszonzválaszának mellékletében az *Iran Daily Brief* napilap internetes oldalán 2014. január 30-án megjelent cikket.
- 85 Az MD 178/14 RELEX dokumentum a Fars News Agency hírügynökség 2012. május 12-én megjelent cikke. A „Szoros együttműködés a Sharif University és a védelmi minisztérium között / Iránban elhanyagolják a tengerészet problémáit” című cikk a felperes tengermérnöki csoportjának elnöke által ezen ügynökségnek adott interjúját tartalmazza, amelyben a felperes e vezető tisztséget betöltő képviselője beszámol a felperes egyik tudományos bizottsága és a védelmi minisztérium tengerészeti ipari szervezete között a robothajók versenyét illetően létrejött megállapodásról. Ezen megállapodás értelmében a jóváhagyott projekteket nem érinti semmilyen pénzügyi vagy operatív korlátozás. Ezen, a felperes és a védelmi minisztérium említett szervezete közötti szoros együttműködés két évvel korábban kezdődött.
- 86 Ami az MD 179/14 RELEX dokumentumot illeti, az tartalmazza többek között a felperes internetes oldaláról származó, 2014. január 21-i cikket, amelynek címe: „A robothajók versenyén sikeresen pályázóknak a tengerészet által nyújtott támogatás”. E cikk beszámol az IRGC haditengerészete parancsnokának a robothajók harmadik versenyének nyitőünnepségén elhangzott beszédéről, amely parancsnok hivatkozott az ilyen típusú hajók technológiai fejlesztésének stratégiai jelentőségére, valamint az IRGC haditengerészete és az iráni kutatóközpontok együttműködésére.
- 87 A felperes azzal érvel, hogy az MD 178/14 RELEX dokumentumból kiderül, hogy az abban szereplő interjú idején semmilyen projektet nem indítottak. Ráadásul e dokumentum egyáltalán nem tartalmaz információt az esetleges projektekről. A válaszban a felperes megjegyezte, hogy ő csupán egy versenyt szervezett robothajók számára. Az MD 179/14 RELEX dokumentum, amely nem említi a felperest, így olyan versenyre hivatkozott, amelyet a felperes nem szervezett meg. Sőt az az IRGC haditengerészete parancsnokának beszédéből nem derül ki szükségszerűen, hogy a szóban forgó hajókat katonai használatra szánták. Mindenesetre a Tanács nem adott magyarázatot arra, hogy a felperesnek az akár katonai célra szolgáló hajók tervezésében való részvétele miért segítette elő az atomfegyverek elterjedésével kapcsolatos tevékenységek iráni kormány általi folytatását.

- 88 Viszonzásában a Tanács kifejtette, hogy a felperes azon állítása, miszerint nem ő szervezte a robothajók harmadik versenyét, ellentmond az *Iran Daily Brief* napilap internetes oldalán megjelent, a viszonzás mellékletében szereplő cikkel.
- 89 Ezen, 2014. január 30-i cikk címe a következő volt „Az IRGC haditengerészetének parancsnoka bejelentette, létrejött a robothadihajók szervezete” („IRGCN commander: Organisation of Smart Combat Vessels established”). A cikk szerint a Sharif University of Technologyn lezajlott, „személyzet nélküli vízfelszíni járművek” [„Autonomous Surface Vehicles (ASV)"] harmadik versenyének nyitóünnepségén elmondott beszédében az IRGC haditengerészetének parancsnoka azt nyilatkozta, hogy az IRGC létrehozta a robothadihajók részlegét.
- 90 E cikkből kiderül egyrészt, hogy a felperes által nyújtott bármely egyéb magyarázat hiányában a robothajók harmadik versenye a katonai célra használható hajókat érintette. Másrészt az a körülmény, hogy e verseny nyitóünnepségére a felpereshez tartozó helyszínen került sor, arra enged következtetni, hogy ellenkező bizonyíték hiányában részt vett a szervezésben.
- 91 A fent említett, 2014. január 30-i cikk olyan további bizonyítékot képez tehát, amely megerősíti az MD 178/14 RELEX és az MD 179/14 RELEX dokumentumban szereplő, a robothajók versenye keretében a felperesnek a védelmi minisztériummal és az IRGC-vel folytatott együttműködésére vonatkozó elemeket (lásd a fenti 85. és 86. pontot). Nem tartalmaz új ténybeli elemeket a felperes neve felvételének alátámasztására, hanem mindössze a Tanács által már a 2014. szeptember 4-i levélben megfogalmazott állításokat igazolja (lásd a fenti 15. pontot), és választ ad a felperes által a Törvényszék előtti eljárás során felvetett érvekre. Figyelembe lehet tehát venni, jóllehet nem szerepelt a Tanács irataiban, és anélkül, hogy sértené a felperes védelemhez való jogát és hatékony jogorvoslathoz való jogát.
- 92 Következésképpen a Tanács jogilag megkövetelt módon bizonyította, hogy a felperesnek a robothajók versenyére vonatkozó tevékenysége megfelel a vitatott kritériumnak.
- A felperes és az IRGC légierije közötti egyezményről
- 93 A Tanács benyújtotta a felperes kutatási és technológiai egysége, valamint az IRGC repüléstechnikai egysége – amelyet e repüléstechnikai egység SAK kutatóintézetének (a továbbiakban: kutatóintézet) igazgatója képviselt – között létrejött „a Sharif technológiaházában való helybiztosításról szóló egyezmény” („Agreement to Assign Space in Sharif’s Technology House”) szövegét, amely az iratai között az MD 180/14 RELEX hivatkozási számmal szerepel.
- 94 A felperes azt állítja, hogy egy egyszerű, alá nem írt szándéknyilatkozatról van szó. Ezenkívül e levél az együttműködést csupán körvonalazza, és azt különös operatív egyezményeknek kell kiegészíteniük.
- 95 A Tanács megjegyzi, hogy az MD 180/14 RELEX dokumentum a felperes internetes oldaláról származik. Előadja, hogy feltételezve akár, hogy a felek nem írták alá a megállapodást, az mindenesetre igazolja, hogy valós szándék állt fenn a felperes és a kutatóintézet közötti, bizonyos szintű együttműködés kialakítására.
- 96 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az MD 180/14 RELEX dokumentum szerint a megállapodás az aláírásának időpontja és 2013. március 20. közötti időszakra vonatkozott, és a felek közötti közös megegyezés alapján lehetséges volt a meghosszabbítása a tevékenységi szint függvényében. Ezenkívül a megállapodás szövege még fenn volt a felperes internetes oldalán a megtámadott jogi aktusok 2014. november 7-i elfogadásakor. E körülmények alapján feltételezhető, hogy a felperes tudományos és technológiai együttműködés céljából kapcsolatban állt az IRGC repüléstechnikai egységével.

- 97 Kétségtelen, hogy – amint azt a felperes megállapítja – e megállapodás kifejezetten nem utal katonai vagy katonai jellegű tevékenységekre. Ugyanakkor a megállapodás feltételei a kutatóintézetnek, és így az IRGC-nek a felperes iparral való kapcsolatára, valamint a kutatási projektek kiválasztására és követésére gyakorolt meghatározó befolyását bizonyítják. E megállapodásból ugyanis kifejezetten kiderül, hogy általános célja a felperes és az ipar közötti kapcsolatok előmozdítása és megszervezése, valamint az ipar szükségletei felperes meglévő erőforrásaival való kielégítésének megkísérlése. A kutatóintézet kötelezettséget vállal többek között arra, hogy szerződést köt a felperessel az ipar által igényelt kutatási projektek és különösen az ezen intézet által előterjesztett javaslatok megvalósítása céljából (a megállapodás 5.1 pontja). Az intézet határozza meg a vállalkozások számára a sajátos érdekeltségi területeket és azokat bemutatja a felperesnek szerződéskötés céljából (a megállapodás 5.11 pontja). A felperes kötelezettséget vállal többek között arra, hogy rendszeresen jelentést tesz az iparral kapcsolatos kutatásai eredményeiről (a megállapodás 6.1 pontja) és az iparhoz kapcsolódó egyetemi erőforrásokat bocsát rendelkezésre (a megállapodás 6.4 pontja).
- 98 Ezen elemek önmagukban nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy a felperes támogatást nyújt az iráni kormánynak a közös katonai listán szereplő felszerelésekkel kapcsolatban (lásd a fenti 67. pontot). Hangsúlyozni kell azonban, hogy az IRGC újtechnológiai egységével kötött, fent említett megállapodás szoros és rendszeres együttműködést irányoz elő a felperes és a kutatóintézet között a felperes kutatási tevékenységével kapcsolatban, az iráni ipar szükségleteinek függvényében. E megállapodás így minden, a felperes neve felvételének indokaiban szereplő ipari területre alkalmazandó, beleértve a katonai és katonai jellegű területeket is. Tekintettel az IRGC-nek a nukleáris programban és az iráni ballisztikus rakétaoperatív ellenőrzésében (lásd a fenti 70. pontot), valamint a gazdaság számos kulcságazatában való részvételére, a megállapodás megerősíti, hogy a felperes által az iráni kormánynak ekképpen nyújtott támogatás jelentőségénél fogva a vitatott kritérium alá tartozik (lásd a fenti 68. pontot).
- A felperes és hat másik egyetem között a védelemhez kapcsolódó kutatások területén létrejött megállapodásról
- 99 A felperes és hat másik egyetem között a célból létrejött megállapodás fennállásának bizonyítása érdekében, hogy a védelemhez kapcsolódó kutatásokkal támogassák az iráni kormányt, a Tanács az iratai között szereplő MD 181/14 RELEX dokumentumra hivatkozott, amely iráni hírügynökségek, többek között az IRNA internetes oldalairól származó, 2012. június 15. és július 11. közötti iráni katonai fejleményekkel kapcsolatos információgyűjtést tartalmazott.
- 100 E dokumentumból kiderül, hogy az IRNA 2012. június 23-i cikke szerint a felperes és hat másik egyetem együttműködési megállapodást írt alá oktatási, közös kutatási és kiválósági központok létrehozását érintő területen. A tudományos, kutatási és technológiai ügyekért felelős minisztérium e tekintetben hangsúlyozta az egyetemeknek az „ellenségek hadgyakorlatainak semlegesítésében és az ország egyetemi közösségeit célzó projektekben” betöltött szerepét. Jelezte, hogy a minisztérium pénzügyi támogatást biztosít a védelemhez kapcsolódó területeken kifejtett kutatást és tevékenységeket érintően.
- 101 A Tanács állításaival ellentétben azonban a fent említett megállapodás a vitatott kritérium értelmében nem minősülhet a felperes által az iráni kormánynak nyújtott támogatásra utaló jelnek. Egyetemek közötti olyan együttműködési megállapodásról van ugyanis szó, amely általános jelleggel kapcsolódik az egyetemeken rendszerint zajló szokásos oktatási és kutatási tevékenységekhez. Ezzel összefüggésben a tudományos, kutatási és technológiai ügyekért felelős minisztériumnak az MD 181/14 RELEX dokumentumban felidézett általános nyilatkozatai ezen egyezmény tartalmára vonatkozó bármely konkrét információ hiányában nem elegendők annak feltételezéséhez, hogy az különös módon kapcsolódik a katonai vagy katonai jellegű területeken való kutatási és technológiai fejlesztési tevékenységekhez, és hogy az tehát hozzájárul az iráni kormány támogatásához.

– A pilóta nélküli légi járművek tervezésével kapcsolatos egyetemi képzésekről

- 102 A felperes jogosan veti fel, hogy a Tanács által benyújtott dokumentumok nem tartalmaznak semmilyen bizonyítékot azzal kapcsolatban, hogy a tudományügyi, kutatási és technológiai minisztérium által kidolgozott képzést nyújt a pilóta nélküli légi járművek tervezése területén.
- 103 Ebből következően, mivel a felperes neve jegyzékekbe való felvételének ezen indoka nincs alátámasztva, az nem járulhat hozzá a megtámadott jogi aktusok elfogadásához.

– Következtetés

- 104 A fentiek összességéből az következik, hogy a felperes neve jegyzékekbe való felvételének azon indokai, amelyek egyrészt a műholdakkal, másrészt a robothajókkal kapcsolatos tevékenységére vonatkoznak, kellő mértékben alá vannak támasztva, ahogy azt a fenti 83. és 92. pont megállapította. Ezenkívül a felperes és az IRGC légierije közötti megállapodás megerősíti a felperesnek az iráni kormány iránti, katonai vagy katonai jellegű területen való elköteleződését (lásd a fenti 98. pontot). Ezen okok összessége tehát igazolja a felperes nevének a megtámadott jogi aktusokba a vitatott kritérium alapján való felvételét.
- 105 Ebből következően a második jogalapot el kell utasítani.

A tulajdonhoz való jog megsértésére és az arányosság elvének megsértésére alapított, harmadik jogalapról

- 106 A felperes először is azt állítja, hogy mivel a nevének a jegyzékekbe való felvétele nem volt megalapozott, a megtámadott jogi aktusok megsértik a tulajdonhoz való jogot, és ellentétesek az arányosság elvével.
- 107 Ezt követően a felperes kifogásolja, hogy a Tanács nem vette figyelembe azt, hogy ő nem kereskedelmi vállalkozás, hanem egyetem. Következésképpen a nevének a jegyzékekbe való felvétele nemcsak a saját jogait, hanem a tanárai és hallgatói jogait is érinti. E felvétel aránytalan jellegű is, mivel sérti a tudományos munkatársak jogait, az oktatáshoz való jogot – amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt egyezmény 1. jegyzőkönyvének 2. cikke és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 14. cikke rögzít –, valamint az említett egyezmény 10. cikkében és az Alapjogi Charta 11. cikkében foglalt véleménynyilvánítási és tájékozási szabadságot.
- 108 Végül a felperes azt állítja, hogy a megtámadott jogi aktusok kedvezőtlen hatással voltak a kutatási és oktatási tevékenységére, többek között mivel az eredeti felvétel óta a szerkesztők felhagytak az iráni szerzők cikkeinek közzétételével, és megszüntették a felperessel kötött, öt angol nyelvű könyv kiadására vonatkozó szerződéseket, nem jut hozzá Európában megjelent folyóirathoz, könyvhöz és tudományos katalógushoz, nem tud kutatási és laboratóriumi felszereléseket beszerezni az Európai Unió tagállamaiban, nincs hozzáférése bizonyos internetes kutatási oldalakhoz, és tagjai nem kapnak vízumot az uniós tagállamok területére való beutazáshoz.
- 109 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az uniós jog általános elvei közé tartozó arányosság elve megköveteli, hogy az uniós jog valamely rendelkezése által alkalmazott eszközök alkalmasak legyenek az érintett szabályozással kitűzött célok megvalósítására, és ne haladják meg az azok eléréséhez szükséges mértéket (lásd 2013. szeptember 13-i Makhlouf kontra Tanács ítélet, T-383/11, EBHT, EU:T:2013:431, 98. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

110 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy azon körülmény, hogy a megtámadott jogi aktusok nem csak a felperes tulajdonhoz való jogát, hanem a kutatási és oktatási tevékenységét, sőt a fenti 107. pontban említett egyéb jogokat is érintenek, nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy e jogi aktusok aránytalan jellegűek. Mivel ugyanis a megtámadott jogi aktusokban érintett kutatási és fejlesztési tevékenységeivel a felperes az alkalmazandó szabályozás által tiltott támogatást nyújtott az iráni kormánynak – ahogy azt a fenti 104. pont megállapította –, a Tanács a mérlegelési jogköre korlátainak átlépése nélkül vélhette úgy, hogy a felperes nevének a jegyzékekbe való újbóli felvétele megfelelő és arányos intézkedésnek minősül az atomfegyverek elterjedése elleni küzdelem szempontjából.

111 Ebből következik, hogy a harmadik jogalapot el kell utasítani.

A hatáskörrel való visszaélésre alapított, negyedik jogalapról

112 Először is a felperes azt állítja, hogy az a körülmény, hogy a Tanács által benyújtott dokumentumok nem teszik lehetővé a neve újbóli felvétele indokainak alátámasztását, azt mutatja, hogy a Tanács valójában más indokokat vett alapul, mint amelyek az eredeti felvételtől szólnak, a Sharif University of Technology kontra Tanács ítélettel, fenti 14. pont (EU:T:2014:607), megsemmisített határozatban szerepeltek.

113 Ezen érvelés a jelen jogalap alátámasztásaként mindössze a felperes által az első jogalap keretében már hivatkozott azon érvet ismétli meg, miszerint a Tanács nem közölt vele bizonyos, az irataiban szereplő és a megtámadott jogi aktusok alapjául szolgáló információt. Ezt az érvelést tehát el kell utasítani a fenti 33–35. pontban kifejtett és e helyütt hivatkozandó indokok alapján.

114 Másodszor a felperes azt állítja, hogy a jegyzékekbe felvett három egyetem közül csupán az ő felvétele alapul a vitatott kritériumon. A másik két egyetem felvétele az iráni nukleáris programban való részvétel kritériumán alapult. Ezzel összefüggésben a felperes úgy véli, hogy mivel azt az öt egyetemet nem vették fel a jegyzékekbe, amelyek vele együtt az iráni kormány védelemhez kapcsolódó kutatással való támogatására irányuló, hat egyetem között létrejött és a megtámadott jogi aktusok egyik indokában említett megállapodás felei, a nevének felvétele valójában más indokon alapul.

115 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a fenti 114. pontban említett azon állítás, hogy a másik két egyetem felvétele más indokok alapján történt, a jelen esetben nem releváns. Egyébiránt nem minősülhet a hatáskörrel való visszaélés jelének az a körülmény, hogy azon öt másik egyetem, amelyek a felperes neve jegyzékekbe való újbóli felvételének egyik indokában említett megállapodás felei, a vitatott kritérium alapján nem képezték korlátozó intézkedések tárgyát.

116 A megtámadott jogi aktusok indokolásából ugyanis kitűnik, a felperes e megállapodásban való részvétele csupán a neve újbóli felvételének alapjául szolgáló öt indok egyike volt. A megtámadott jogi aktusokban említett többi indok közül három az iráni kormányzatszervekkel kötött, műholdak előállítására irányuló együttműködési megállapodásokkal, a robothajókat érintő versenyek szervezésével és az IRGC-vel való stratégiai és szervezeti együttműködéssel kapcsolatosak (lásd a fenti 46. pontot). Márpedig, ahogy azt a fenti 104. pont kimondta, e három másik indok együttesen igazolja a felperes nevének újbóli felvételét, míg a védelemhez kapcsolódó kutatások területén a hat egyetem között létrejött, fent említett megállapodásra vonatkozó indok nem tekinthető alátámasztottnak (lásd a fenti 101. pontot).

117 Ezen okok összessége miatt a negyedik jogalapot el kell utasítani.

118 Következésképpen a megtámadott jogi aktusok megsemmisítése iránti kérelmet el kell utasítani.

2. A kártérítési kérelemről

- 119 A felperes azt állítja, hogy a nevének a jegyzékekbe való indokolatlan újbóli felvétele a jóhírnevének sérelmét okozta. Az újbóli felvétel megsemmisítése nem elegendő e kár megtérítéséhez.
- 120 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Unió intézményei jogellenes magatartásából fakadó, az EUMSZ 340. cikk második bekezdése szerinti szerződésen kívüli felelősségének beállításához több feltétel együttes fennállása szükséges, úgymint az intézményeknek felrótt magatartás jogellenessége, a kár tényleges bekövetkezése, valamint az állítólagos magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállása (lásd: 2008. szeptember 9-i FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet; C-120/06 P és C-121/06 P, EBHT, EU:C:2008:476, 106. pont; 2014. november 25-i Safa Nicu Sepahan kontra Tanács ítélet, T-384/11, EBHT, EU:T:2014:986, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 121 A felelősség beállításához szükséges e három feltétel kumulatív jellege azt jelenti, hogy ha valamelyik feltétel nem teljesül, a kártérítési keresetet teljes egészében el kell utasítani, anélkül hogy szükség lenne a többi feltétel vizsgálatára (2003. május 8-i, T. Port kontra Bizottság ítélet, C-122/01 P, EBHT, EU:C:2003:259, 30. pont; Safa Nicu Sepahan kontra Tanács ítélet, fenti 120. pont, EU:T:2014:986, 48. pont).
- 122 Mivel a felperes neve felvételének jogellenességére vonatkozó feltétel a jelen esetben nem teljesül – ahogyan azt a fenti 118. pont megállapította –, el kell utasítani a felperes kártérítési kérelmét, és ebből következően a kereset egészét.

A költségekről

- 123 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 124 Mivel a felperes valamennyi kérelme és jogalapja tekintetében pervesztes lett, a Tanács kérelmének megfelelően a felperest kell kötelezni a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hetedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Sharif University of Technology maga viseli saját költségeit, valamint az Európai Unió Tanácsa részéről felmerült költségeket.**

Van der Woude

Wiszniewska-Białecka

Ulloa Rubio

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. április 28-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	2
Az eljárás és a felek kérelmei	5
A jogkérdésről	6
1. A megsemmisítés iránti kérelemről	6
A védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésére alapított, első jogalapról	6
A téves jogértelmezésre és a nyilvánvaló értékelési hibákra alapított, második jogalapról	7
A vitatott kritériumnak a megtámadott jogi aktusok indokaiban szereplő, katonai vagy katonai jellegű területen kifejtett tevékenységekre tekintettel való értelmezéséről	7
A Tanács által hivatkozott bizonyítékokról	13
– Az AIO-val műholdak előállítására céljából kötött megállapodásról	14
– A robothajók versenyével kapcsolatban az iráni védelmi minisztériummal és az IRGC-vel való együttműködésről	15
– A felperes és az IRGC légierije közötti egyezményről	16
– A felperes és hat másik egyetem között a védelemhez kapcsolódó kutatások területén létrejött megállapodásról	17
– A pilóta nélküli légi járművek tervezésével kapcsolatos egyetemi képzésekről	18
– Következtetés	18
A tulajdonhoz való jog megsértésére és az arányosság elvének megsértésére alapított, harmadik jogalapról	18
A hatáskörrel való visszaélésre alapított, negyedik jogalapról	19
2. A kártérítési kérelemről	20
A költségekről	20